

**ÖĞRETİM YARDIMCILARININ
SORUNLARI
VE
GÖRÜŞLERİMİZ**

devrimci muhalefet

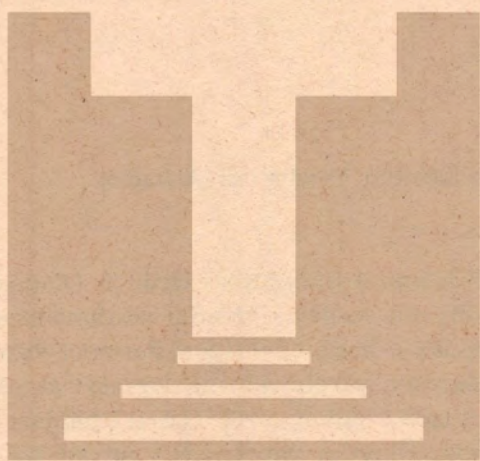
TÜSTAV

Değerli Öğretim Yardımcısı Arkadaş

TÜMAS İstanbul Şubesinin Üçüncü Olağan Kongresi yaklaşıyor. Biz, bu vesileyle öğretim yardımcılarının sorunları ve mücadelesi hakkındaki görüşlerimizi yazılı hale getirmeyi ve öğretim yardımcılara iletmeyi gerekli gördük. TÜMAS'ın bugüne kadar yürüttüğü çalışmaları bu açıdan değerlendirdik. Öğretim yardımcıları içinde bu konularda açık bir tartışmanın yürütülmesinin TÜMAS'ı geliştireceğine inanıyoruz. Çünkü sağlam bir birlik ancak herkesin katıldığı özgür bir tartışma temeli üstünde yükselebilir. Bu, aynı zamanda TÜMAS'ın «Aydınlar Kulübü» durumundan kurtarılmasına ve öğretim yardımcıları kitlelerini gerçekten kucaklayan bir örgüt haline getirilmesine de hizmet edecektir.

Bu nedenle, bütün öğretim yardımcılarını TÜMAS'a üye olmaya, sorunlarını tartışmaya ve Kongreye katılarak örgütüne sahip çıkmaya çağırıyoruz.

DEVRİMCİ MUHALEFET

TÜSTAV

GİRİŞ

Bağımsızlık ve özgürlük düşüncesi, her dönemde üniversitelerimiz içinde savunucularını buldu. Üniversite gençliği bağımsız ve özgür bir Türkiye için mücadelede coşkuylla ileri atılırken, bu mücadele öğretim üye ve yardımcıları içinde de destek buldu. Bu yüzden gerici iktidarlar hep üniversite üstünde mutlak bir denetim kurmaya çalıştılar, üniversite özerkliğine karşı çıktılar.

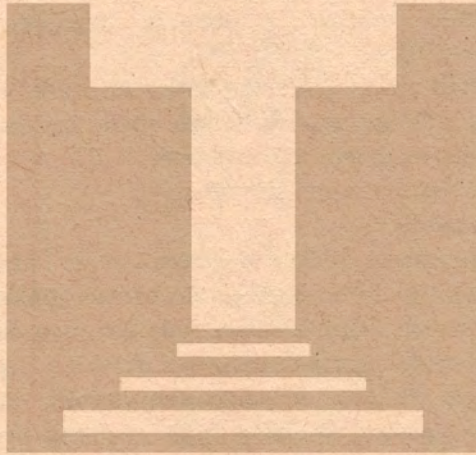
1946'da halkımızın özgürlük tutkusunu dile getiren bir şiirinde Enver Gökçe üniversitelere şöyle sesleniyor :

«Sizlere selam olsun üniversiteler!
Öğretmenleri alınmış kürsüler,
Öğretmenler!»

Bayar - Menderes faşist diktatörlüğüne karşı direnen üniversite gençliğinin haykırdığı «Kahrolası diktatörler. Bu dünya size kalır mı» dizeleri hala kulaklarımızı dolduruyor. Bayar - Mendereslerin zulmüne karşı oldukları için üniversite bahçesinde atlı polisler tarafından yerlerde sürüklenen, tartaklanan öğretim üyeleri hala gözlerimizin önünde. 1960'larda ABD emperyalizmine karşı yükselen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde ve demokratik üniversite mücadelesinde öğrencilerin, öğretim üye ve yardımcılarının oynadıkları rolü, hepimiz yaşayarak gördük. Bu dönemde ÜNAS, öğretim yardımcılarını örgütlemek ve bu mücadeleye katmak için çalıştı. Yine hepimizin bildiği gibi, üniversiteler, 12 Mart faşizminin saldırdığı ve mutlak denetim altına almaya çalıştığı önemli hedeflerden biri oldu.

TÜMAS, bu bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinin üniversite içinde yarattığı temel üzerinde kurulmuştur ve bu mücadeleyi öğretim yardımcıları içinde sürdürmek ve ilerletmek göreviyle karşı karşıyadır. TÜMAS yurdumuzun tam bağımsızlığı ve demokrasi için mücadelede öğretim yardımcılarını birleştiren bir örgüt olmalıdır. DEMOKRA-

TİK ve ÖZERK ÜNİVERSİTE, CAN GÜVENLİĞİ ve ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, BİLİM ÖZGÜRLÜĞÜ, SENDİKALAŞMA taleplerini ve bütün öğretim yardımcılarının EKONOMİK taleplerini kararlılıkla savunmalı, öğretim yardımcılarını seferber etmelidir.

TÜSTAV

— I —

TÜMAS YÖNETİMİ BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK
TÜRKİYE MÜCADELESİNDE GÖREVİNİ YERİNE
GETİRMEMİŞTİR.

TÜMAS YÖNETİMİ REVİZYONİZMİN PEŞİNE
TAKILMIŞTIR.

TÜMAS, uzunca bir süreden beri içlerinde İGD, İKD gibi revizyonist örgütlerin de yer aldığı ve «platform» diye adlandırılan bir güçbirliğine dahildir. TÜMAS YÖNETİMİ örgütümüzün faaliyetinin önemli bir kısmını bu platforma tabi kılmıştır.

Söz konusu platform, «ilerlemeciler» denilen grubun UDC («Ulusal Demokratik Cephe») çağrısını yaptığı günlerde oluşturuldu. MC yıkılmak üzereydi. Halkın faşizme karşı mücadele isteğini Sovyetler Birliği'nin ülkemiz üzerinde etkinliğini arttırma çabalarının aleti haline getirmek isteyen revizyonistler «UDC» taktiğiyle ortaya çıktılar. Kağıt üzerinde kalan bu cephenin ne demokrasiyle ilişkisi vardı, ne ulusallıkla. Sovyetler Birliği ülkemizde ikili bir politika yürütmekteydi: Bir yandan MC'nin fetihçi Kıbrıs politikasından ve ekonomik iflasından yararlanarak ülkemiz ekonomisinin can damarlarını ele geçirmek, Türkiye'yi Rusya ile «siyasi belge» imzalamaya zorlamak, bir yandan da kendisine bağımlı revizyonist gruplar aracılığıyla MC'ye

karşı mücadele saflarına sızarak güç toplamak. UDC işte bu politikanın bir parçasıydı.

Revizyonistler hegemonyacı bir tavırla çeşitli kitle örgütlerini UDC'ye katılmaya zorladılar. Kitle örgütlerinin güçbirliği çalışmalarına katılarak bu çalışmaları UDC'ye kanalize etmeye çalıştılar. TUMAS Ankara Şubesinin UDC'yi savunan eski başkanı, şubeler arası bir toplantıda, revizyonistlerin bu konudaki planını şu sözleriyle açıkça dile getirdi: «TUMAS'ın önündeki görev, bu güçbirliklerinin oluşturacağı alt komitelere dayanarak, bu güçbirliklerini UDC'ye kanalize etmektir.» TUMAS'ın dahil bulunduğu platform bu tür bir platformdur. Platforma katılmış olan bir kısım örgütler ve bu arada TUMAS, UDC taktiğine biçimsel eleştiriler getirmekle yetindiler. TUMAS yönetimi revizyonist siyaseti reddetmedi. Revizyonistlerin amacı Sovyetler Birliği'nin ülkemiz üzerindeki emellerini gizlemek, Sovyetler Birliği'ne dayanarak Amerika'ya karşı mücadele etmek ve ülkemizde Sovyet işbirlikçisi bir iktidar kurmaktır.

Salt biçimsel eleştirilerle yetinip, öze dokunmamak, lafta «ilerlemeciler»e karşı olup, fiiliyatta bu işbirlikçi çizginin kanatları altında demeçler verip, toplantılar düzenlemek. TUMAS'ın ve platforma dahil bir kısım örgütün yaptığı budur.

UDC taktiği sökmedi. İşçi sınıfı revizyonistlerin baskılarına, işten attırma tehditlerine rağmen revizyonistlerin önerilerini reddetti. UDC çağrısını yapan Kemal Türkler DİSK başkanlığından düştü.

Revizyonistler bugün platform içinde faaliyet gösteriyor, bazı meslek örgütlerini peşlerinden sürüklemeye çalışıyorlar.

Aralarında TUMAS'ın da bulunduğu, «platform»a dahil örgütler 16 Ocak'ta bir miting düzenlediler. Miting öncesi yayınlanan bildiri emperyalistlerin politikalarını MC

aracılığıyla yürütmeyi yeterli görmediğini, bu amaçla CHP'nin iktidar getirildiğini vurguluyor, «emperyalist-kapitalist sistem»le mücadele etmek gerektiği belirtiliyordu. Bildiride ne Türkiye'yi dünya çapında yalnızlığa iten Kıbrıs meselesinden, ne de ülkemizde ABD emperyalizminin sahip olduğu tüm imtiyazlara sahip olma hakkını elde eden sosyal emperyalizmden söz eden tek bir cümle bile yoktu. Daha güven oyu bile almamış bir hükümete karşı miting yapmanın kitle çizgisine aykırılığı bir yana, TUMAS'ın katıldığı bu mitingin politik hedefi ve altına imza attığı bu bildirinin muhtevası bağımsızlıkçı bir tutumu yansıtmamaktadır. TUMAS 16 Ocak eylemiyle revizyonizmin peşine takılmıştır.

Başkentini bir gün Rus bir gün Amerikan heyetlerinin doldurduğu bir ülkede sadece Amerika'ya, IMF'ye karşı çıkılarak anti-emperyalist olunamaz.

Rusya, Yunanistan'la aramıza nifak sokmaya çalışırken, enerjimizin şalterini el geçirmişken, ülkemizi işletilemez fabrikalarla doldurup ağır borçlar altına sokmuşken, sadece Amerika'ya karşı çıkıp, «tekelci sermaye»ye karşı nutuk çekilerek anti-emperyalist olunamaz.

Dünün azılı Amerikancıları, Demireller, Türkeşler bugün bir yandan da Sovyetlerle ilişkileri geliştirmenin, de-tant politikasını sürdürmenin faziletlerinden dem vuruyorlar. Mevcut hükümet iki süper devlet arasında denge siyaseti izleyerek Amerika'ya ve Rusya'ya karşı teslimiyetçi bir politika güdüyor. Dün Boğazlar Altıncı Filo'nun gemileriyle doluydu, bugün denizlerimizde Rus savaş ve ticaret filolarından geçilmiyor. Stalin döneminin sosyalist Sovyetler Birliği, 1936 Montrö Konferansında Boğazların kayıtsız şartsız Türkiye'nin egemenliğinde olmasını savunuyordu. Montrö Anlaşmasına, Boğazlardan yabancı savaş gemilerinin geçmesini kısıtlayan ve uçak gemilerinin geçmesini yasaklayan maddelerin konmasını sağlıyordu. Bugünün sosyal-emperyalist Rusyası ise Montrö Anlaşmasını

ayaklar altına alarak, Boğazlardan her türlü savaş gemisini de uçak gemisini de geçiriyor.

Türkiye'de son beş-altı yıldır önemli değişiklikler oldu.

Ülkemiz iki süper devlet arasında şiddetli bir hegemonya mücadelesine sahne oluyor. Bugün süper devletlerden birine karşı çıkıp, diğerini göz ardı etmek ülkemizin ve halkımızın geleceği açısından son derece vahim bir hatadır.

TÜMAS'ın içinde yer aldığı güçbirliği revizyonist örgütlerle dolu. Platforma damgasını vuran İGD, İKD, SGB gibi revizyonist örgütlerdir. TÜMAS üyelerinin de yakından tanıdığı olduğu bir çok olay bu örgütlerle birlikte «emperyalizme, faşizme ve şovenizme» karşı mücadele edilemeyeceğini gösteriyor. İşte birkaç örnek :

DİSK'in 11. kuruluş yıldönümü toplantısında, İGD'liler, bir şarkıcı «Vatanım» şarkısını söylerken, her «vatanım» sözü geçtiğinde «Yaşasın Sovyetler Birliği» diye bağırıyorlar. Öyle ki, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, konuşmasını yazılı metnin dışına çıkararak «Yaşasın Türkiye» sloganıyla bitirmek ihtiyacını hissetti. Rusya'yı «vatan», Rusya'ya bağımlılığı «sosyalizm» belleyen bir anlayışla kol kola yurdumuzun bağımsızlığı için mücadele verilebilir mi? Açıktır ki yurdumuzun bağımsızlığını ancak bu anlayışa karşı mücadele ederek savunabiliriz.

Geçtiğimiz 1 Mayıs öncesinde, «Maocuları nallyacağız, mıhlayacağız» edebiyatıyla katliama zemin hazırlayan revizyonistler, katliamın sorumluluğunu, faşizmin sözcülerinden bile daha büyük bir gayretkeşlikle devrimcilere yüklemeye çalıştılar. Mao Zedung Düşüncesini savunduklarını iddia eden, ama Mao Zedung'un görüşleriyle zerre kadar ilgisi olmayan, kâh faşizmin, kâh revizyonizmin aleti durumuna düşen H. Kurtuluşu vb. gibi bazı sorumsuz grupları kullanarak Mao Zedung Düşüncesine saldırdılar. Kontrgerillanın ve faşistlerin katliamını örtbas etmeye hizmet etti-

ler. Şimdi kalkıp bu revizyonist akımlarla birlikte faşizme karşı ortak mücadeleden söz edilebilir mi?

TÜMAS, MESS grevcileriyle dayanışmasını göstermek için, grev yerlerine iki ziyaret düzenledi. MESS'in bazı fabrikalarda lokavt ilan etmesi üzerine, TÜMAS üçüncü bir dayanışma ziyareti için Maden-İş yönetimine başvurdu. Ancak Maden-İş yönetimi, daha önceki iki ziyaret sırasında sakıncalı sorular sorulduğu gerekçesiyle izin vermeyi reddetti. Sakıncalı sorulara örnek olarak da «45 günde 1000 TL. yetiyor mu?» ya da içinde «sendika ağaları» sözü geçen soruları gösterdi. Şimdi Abdülhamit'in »Yıldız» ve «burun» sansürünü hatırlatan böylesine bir sansürü işçilere reva gören, 45 günde 1000 TL. verip onları açlığa mahkum eden, sonunda da grevi MESS'e satan bu revizyonist çizgiyle yan yana yürüyüp, işçi sınıfıyla dayanışma kurmak mümkün müdür? Açıktır ki, işçi sınıfıyla dayanışma ancak bu işçi düşmanı revizyonist çizgiye karşı kurulabilir.

Yurdumuzun Tam Bağımsızlığını Savunuyoruz Özgür Bir Türkiye İstiyoruz

Yurdumuzun bağımsızlığını yok etmeye çalışan her emperyaliste karşı kararlılıkla mücadele istiyoruz. Bugün ülkemiz üzerinde etkinliklerini artırmak için birbirleriyle yarışan Amerika ve Rusya bağımsızlığımızın en büyük düşmanlarıdır. Biz, Türkiye'nin hiç bir devletle eşit olmayan, bağımlılık yaratan siyasi, ekonomik ve askeri ilişkilere girmemesini istiyoruz. Ülkemizde hiçbir yabancı devletin üssü ve askeri olmamalıdır. Bütün öğretim yardımcılarını ekonomik, siyasi, askeri ve kültürel bakımdan kendi ayakları üzerinde durabilen, kendi gücüne dayanan, emperyalizme karşı duran tam bağımsız bir Türkiye için mücadeleye çağırıyoruz. Üniversite'nin, bilimin, tekniğin ve kültürün bu mücadelenin hizmetine sokulmasını istiyoruz.

Bütün Türkiye halkı, ağır bir faşist baskı ve zulüm dönemi yaşamıştır. Bu baskılar, bugün hala sürmektedir ve yurdumuzun bağımsızlığının biricik güvencesi olan halkın güçlerini bölmekte ve zayıflatmaktadır. Bütün öğretim yarımcıları, baskı ve cinayetlerin durdurulması ve hesap sorulması için mücadelede, özgür bir Türkiye mücadelesinde birleşmelidir.

Maceracılık Karşı Devrime Hizmet Ediyor

Faşistler, Kontgerilla ve MHP azgın bir şekilde halka saldırıyor. Onlar tecrit olmanın ve gerilemenin telaşı içindeler. Faşizm terör saçıp, halk içinde kargaşalık yaratarak, halkın güçlerini parçalamak istiyor. Türk-Kürt, alevi-sünni çatışması tezgahlamak istiyor.

Devrimci mücadelenin yöntemi, faşistlerin kullandığı yöntemin tam tersi olmalıdır. Devrimciler halkı birleştirmeli, iki süper devlete ve faşizme karşı mücadeleye sevk etmelidirler. Ancak böyle bir siyaset etrafında, kitle çizgisi-ne uygun bir mücadele yöntemiyle kitleler kazanılabilir. Maceracılar ise böyle bir mücadele yöntemini reddediyor. Faşizme karşı mücadele adı altında faşistlerin kullandığı yöntemlerle kitlelerden kopuk bir mücadele yürütüyorlar. Sonuç olarak maceracıların siyaseti ile faşistlerin siyaseti Türkiye'de anarşiyi körüklemek ve halkı bölmek noktasında birleşiyor.

Çeşitli maceracı gruplar «okulların faşistlere mezar olacağını», «mahallelere faşistlerin giremeyeceğini» iddia ediyor, caddeleri bu tür sloganlarla dolduruyorlar. Bunlar ülkemizdeki gericilerin bir avuç olduğunu göremiyorlar. Kırkbeş milyon Türkiye halkının objektif çıkarlarının devrimde olduğunu, devrimciliğin bugün gerici fikirlerin etkisinde olan, faşist ve gerici partilere oy veren milyonlarca işçi ve köylüyü, esnaf ve sanatkârı, faşist demagojinin

etkisi altındaki binlerce genci kazanmak demek olduğunu reddediyorlar. Halkı AP'li, MHP'li, ilerici-gerici diye ayırıp, halkın saflarında kargaşalık körüklüyorlar. Bu hatalı çizgi Ümraniye'de beş işçiyi, kendi peşlerinden gitmedikleri için katletmeye kadar vardı.

Maceracı grupların içinde MIT, Kontrgerilla cirit atıyor. Ülkemizi hakimiyeti altına almak isteyen Sovyetler Birliği de Türkiye'de maceracılığı körükleyenlerin başında geliyor. Sovyetler Birliği Kıbrıs meselesinin halledilmesini, Türkiye'nin dış politika ile ilgili meselelerinin kendi emperyalist çıkarlarına darbe vuracak bir biçimde çözüme kavuşmasını engellemek için elinden geleni yapıyor. Türkiye'de Yunanistan'la dostluk eğiliminin güçlenmesi karşısında ülkeyi buhrana sürüklemek, hükümeti zayıf düşürerek bu yolda cesur adımlar atmasını engellemek istiyor. Türkiye'de bir Kürt ayaklanması yaratmaya çalışıyor. Sovyetler Birliği ile kader birliği etmiş çeşitli revizyonist gruplar Doğu bölgesinde yoğun bir ayrılıkçı faaliyet yürütüyorlar. Revizyonist İGD gençlik içinde maceracı eylem çizgisinin şampiyonluğunu yapıyor. Maceracı şefleri göklere çıkarmakta, «mezarlık edebiyatı» yapmakta birinci sırayı kimseye bırakmıyor. Gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesinde revizyonistlerin ve maceracıların oynadığı olumsuz role ve bu konuda TÜMAS'a düşen görevlere ileride değineceğiz.

Revizyonistler bir yandan maceracılığı körüklerken, bir yandan da maceracılığa tepki duyan kesimlerde, özellikle aydınlar içinde devrimcileri gözden düşürmek için yalana dayanan yoğun bir kampanya yürütüyorlar. Anarşiye karşı olan, yıllardır maceracılara karşı mücadele eden devrimcileri, «terörist, anarşist» olarak göstermeye çalışıyorlar. «Maocular sağa sola bomba atıyor, bunlar banka soyuyor, anarşistlik yapıyor» yalanını yayıyorlar. Oysa devrimciler 1970 yılında da banka soyarak, adam kaçırarak devrimcilik yapılamayacağını söylüyorlardı, bugün de

söylüyorlar. Büyük bir sabırla kitleleri eğiten ve milyonlarca halkla birleşerek mücadele eden Mao Zedung'un maceracılıkla ne ilgisi var? Devrimcilerin, iki süper devlete karşı mücadele edenlerin maceracılar karşı kararlı bir tutum takındıkları, bu eylem çizgisinin artık bir «yaramaz çocuk» işi olmaktan çıkıp karşı devrimci bir karakter kazandığını savundukları bir gerçek, devrimci yayın organlarını izleyen, Türkiye'de olup bitenleri gözleyen herkes bunu bilir. Ama öte yandan, maceracılarla kol kola, demeçler verip, mitingler düzenleyen, devrimcilere ve halka saldırının revizyonistler olduğu da belli. Yalan ve iftira kimseyi kandıramaz.

Biz tüm demokratik örgütlerin ve özellikle de gençlik mücadelesiyle yakın bağları olan TÜMAS'ın maceracılığa karşı kesin bir tutum almasını savunuyoruz. Örgütümüzün halka zarar veren maceracı eylemleri teşhir etmesini savunuyoruz. Devrimcilik kisvesi altında yapılan karşı devrimci eylemleri, «kol kırılır yen içinde» diyerek örtbas etmek faşist mihraka hizmet eder.

TÜSTAV

— II —

TÜMAS YÖNETİMİ KİTLEYE DAYANAN BİR ÖRGÜTLENMEYİ GERÇEKLEŞTİREMEDİ

Bir kitle örgütü, kitleleriyle canlı bağlar kurmasını ve onları seferber etmesini sağlayacak örgütlenmeyi yaratmadığı sürece, görevlerini yerine getiremez. Kitlelerini mücadeleye seferber edemeyen bir örgüt, çeşitli sorunlara isterse dört başı mamur çözümler getirsin, bunları hayata geçiremez. Kaldı ki, birçok konuda, düzgün çözümlerin bulunması da, kitleyle canlı bir fikir alış-verişinin varlığına bağlıdır.

Birimlerde Örgütlenmek Esastır.

TÜMAS İstanbul Şubesi üç sene önce kuruldu ve bugün beşyüze yakın kayıtlı üyesi var. Ancak hala kitleye dayanan bir örgütlenmeyi gerçekleştirmedi. Bugün TÜMAS fakülte ve yüksek okullarda maddi ve örgütsel bir varlığa sahip değildir... Çeşitli fakülte ve yüksek okullardaki üyeler, şekilsiz ve örgütsüz bir yığın durumundadır. TÜMAS'ın örgütsel varlığı, Taksim'deki lokale, Salı günlerine ve 25-30 kişi içine sıkışıp kalmıştır. TÜMAS faaliyetinin ağırlığı mutlaka öğretim yardımcılarının bulunduğu yerler olan fakülte ve yüksek okullara kaydırılmalıdır. Bunun yöntemi ne olmalıdır? Bugüne kadar yönetimle üye kitleleri arasında bağ kurmanın önemli araçlarından biri olarak ortaya

konu ve zaman zaman yapılan «birim ziyaretleri», bu amacı gerçekleştiremez. «Birim ziyaretleri», TÜMAS'ın yeni kurulduğu dönemde TÜMAS'ı öğretim yardımcılarında tanıtma gereksinmesinden doğan bir yöntemdi. Bu ziyaretlerin, yönetimle üyeler arasında örgütlü bir bağ oluşturmayı amaçlıdır. Yapılması gereken, her fakülte ve yüksek okuldaki üyelerin bir TÜMAS şubesi gibi çalışmalarını sağlamaktır. TÜMAS temsilciliği kurumundan bu amaçla yararlanmalıdır. TÜMAS temsilciliği bir «sıfat»tan ibaret kalmazsa, hiçbir işe yaramaz. Ancak yeni bir çalışma tarzıyla birleştiği takdirde anlam kazanır. Bu kurum, birinci olarak, o birimdeki öğretim yardımcılarının mücadelesini düzenlemeli, sürekli ve örgütlü bir hale getirmelidir. İkinci olarak da, TÜMAS'ın ilgilendiği bütün temel meselelerde, yönetimle üyeler ve diğer öğretim yardımcılarında sürekli ve canlı bir fikir alışverişini sağlamalıdır. Bugün TÜMAS'ın örgütlenme alanında kavraması gereken temel halka budur.

Komisyon Çalışmaları

TÜMAS'ın örgütlenmesine ilişkin ikinci bir sorun da, «komisyonlar sorunu»dur. TÜMAS'ın çalışmalarının değerlendirildiği her toplantıda, çeşitli alanlarda kurulan komisyonların iyi çalışmadığı saptandı; komisyonlarda, çalışacak üye arkadaşların azlığından şikayetçi olundu. Ama hala bu soruna düzgün bir çözüm getirilmedi.

Komisyonların TÜMAS'ın mücadelesi açısından işlevi ne olmalıdır. Bir konuda mücadele verilir. Bu mücadelede karşılaşılan sorunları araştırmak ve çözmek için komisyon kurulur. Bu mücadelede somut adımların atılması ve komisyonun ürettiği sonuçların bu mücadelenin ilerlemesine hizmet ettiğini öğretim yardımcılarının kendi tecrübeleri içinde görmeleri; öğretim yardımcılarının komisyon çalışmalarına da TÜMAS'ın diğer faaliyetlerine de katılmasını sağlayacak olan şey budur. Kitleye dayanan bir mücadele

yürütüldüğü zaman, bu mücadele kendi kadrosunu da yaratır.

TÜMAS yönetimi, bugüne kadar komisyon çalışmalarına öğretim yardımcılarını harekete geçirecek bir mücadele yaratmak açısından bakmadı. Kimi zaman öğretim yardımcılarını ilgilendiren bir yasa tasarısı meclis gündemine geldiği zaman, yumurta kapağa gelince, alelacele bir tavır oluşturabilmek için komisyonlara başvurdu. Kimi zaman, TÜMAS'ı ilgilendiren sorunlarda çözümler, öneriler, talepler oluşturulmak üzere komisyonlar kuruldu. Ama sıra bir türlü bu çözüm ve taleplerin gerçekleştirilmesi için mücadeleye gelmedi. Kimi zaman da, bazı sorunlar «komisyona havale» edildi.

Bu durum komisyon çalışmalarının 15-20 üye arasında dönüp durmasına yol açtı. Bu üyelerin harcadıkları enerji de büyük ölçüde heder oldu. Zaman zaman bu, üyeler arasında bezginliğe yol açtı. Bu sonuçsuz çabalamalar karşısında komisyon çalışmalarını değerlendirirken insan, ister istemez Orta II Fizik kitabındaki «iş tanımı»nı anımsıyor: «Ne kadar zorlanırsa zorlansın arabayı yerinden kıpırdatmayan beygire iş yapmış denmez».

Bütün Öğretim Yardımcıları Tek Bir Örgüt İçinde Birleşmelidir.

TÜMAS yönetimi, yöneticilik ve önderlik görevini yerine getirmede. «Asistanlar sorunlarını getirsin, biz buradan çözelim» anlayışıyla hareket etti. Öğretim yardımcılarında var olan talepleri sistemleştirip, bunları kitleye maletmeye ve bu talepler etrafında bir mücadele yaratmaya çalışmadı. Bırakalım bunu, öğretim yardımcılarının mücadelesini vermek için kendiliklerinden etrafında birleştikleri bazı taleplere bile gereken ilgiyi göstermedi. Bunun önemli ve olumsuz bir sonucu, okutmanların ayrı bir örgüt kurmaları oldu.

Bugün farklı yasal statülere sahip öğretim yardımcıları vardır: asistanlar, uzmanlar, okutmanlar, araştırma görevlileri, uzmanlık öğrencileri, sözleşmeli asistanlar, MEB' na bağlı yüksek okul asistanları, öğrenci asistanlar vb. Temelde aynı işlevi gören kimselerin farklı statülere sahip olmaları, öğretim yardımcıları kitlesini bölmektedir. TUMAS, bu farklı kesimlerin sahip oldukları haklar bakımından eşit düzeye getirilmeleri için mücadele etmek ve bu mücadelede farklı kesimleri tek bir örgüt içinde birleştirmek göreviyle karşı karşıyadır. Bu da ancak TUMAS'ın özellikle daha fazla sorunu olan kesimlere sahip çıkması ve onların mücadelesine önderlik etmesiyle mümkündür. Ancak yönetim, okutmanların sorunlarına sahip çıkarak, onlara, TUMAS içinde diğer öğretim yardımcılarıyla birleştikleri zaman daha güçlü olacakları ve haklarını daha kolay elde edebilecekleri güvenini vermedi. Bunun sonucunda, okutmanlar ayrı bir örgüt kurdular. Okutmanlar arasında, çeşitli sorunlara çözüm bulmak için yaygın bir talebin varlığı öteden beri bilinmekteydi. Hatta o kadar ki, son genel kurulda, tereddüde yer bırakmamak için, okutmanların TUMAS'a üye olabileceği ibaresi tüzüğe kondu. Şimdi, TUMAS yönetiminin önündeki görev, okutmanların sorunlarına sahip çıkarak okutmanları TUMAS içinde birleştikleri takdirde haklarını daha güçlü biçimde elde edebileceklerine inandırmak ve ayrı bir okutman örgütüne duyulan ihtiyacın ortadan kalkmasını sağlamaktır.

— III —

**TÜMAS YÖNETİMİ, ÖĞRETİM YARDIMCILARININ
AKADEMİK DEMOKRATİK VE EKONOMİK HAKLAR
MÜCADELESİNE GEREKEN ÖNEMİ
VERMEMİŞTİR.**

Bu bölümde akademik, demokratik ve ekonomik haklarımız için TÜMAS'ın bugüne kadar yürüttüğü çalışmalar konusunda eleştiri ve önerilerimizi belirteceğiz. Bunu yaparken sadece temel sorunlara değinmekle yetineceğiz.

1. Demokratik Üniversite

Demokratik, özerk ve halkın hizmetinde bir üniversite, bütün öğretim yardımcıları birleştiren en önemli taleplerden biridir.

Demokratik üniversite mücadelesinin temel hedefi, üniversite içinde kürsü sistemi şeklinde somutlaşan hiyerarşik yapının yıkılması olmalıdır. Bugünkü durumda, kürsüler, ortaçağın derebeyliklerini andırmaktadır. Rütbe ve ünvan farklarına, yukarıdan aşağıya doğru sıkı bir tabiyet ilişkisine dayanan bu sistem, bilim özgürlüğünü, daha doğrusu her türlü bilimsel çalışmayı boğmakta, özellikle öğretim yardımcıları üstünde akıl almaz baskıların uygulanmasına yol açmaktadır.

TÜMAS yönetiminin bugüne kadar demokratik üniversite mücadelesinde yaptığı şey esas olarak kanun tasarıları karşısında görüş oluşturmaya çalışmaktan ibaret kaldı. Temel mücadele yöntemi de «lobicilik» oldu. Ama asistanların her gün karşı karşıya oldukları baskılara karşı mücadele bir türlü gündeme girmedi.

Bir kürsü başkanı asistanlarının evlenmesini, nişanlanmasını izne bağlar. Kendi onayı dışında nişanlanan bir asistanın doktora çalışmasını bir sene okumadan elinde tutar. Aynı kürsüdeki başka bir asistan ise, sırf tezinin önsözüne «Marksizm gibi bilim dışı akımlar konumuz dışındadır» diye yazdığı için övgüye layık görülür. Eczacılık fakültesindeki bazı asistanlarda benzen ve benzeri maddelerle çalıştıkları için zehirlenme belirtileri görülür. Asistanlar hastaneden rapor alırlar. Fakülte yönetiminden bazıları bu durumu, «asistanların isyanı» olarak niteler. Bazı kürsü başkanları, asistanlarının bu konuda hastaneye müracaatını yasaklar. «Asistanların zehirlenmesinin laboratuvarlardaki çalışma şartlarından değil, asistanların işbilmezliğinden olduğunu» ileri sürerler. Tıp fakültelerinden birinde, 100.000 liralık bir alet beş ayı kürsü tarafından satın alınırken, fakülte yakıt borcunu ödeyemediği için hastane soğukta kalır. Bütün hastalar zoraki taburcu edilir.

Bu olayların cereyan ettiği üniversitede bir asistan örgütü vardır ve bu olaylar karşısında sesi sedası çıkmamaktadır. Böyle bir yönetimin demokratik üniversite mücadelesinde asistanları birleştirmesi mümkün müdür?

Benzer olaylar üniversitede her gün cereyan ederken biz TÜMAS'ta «üniversiteler devlet eliyle kurulur» dersek «Sendikaların üniversite kurma hakkını kısıtlamış olur muyuz» tartışmasını yapıyoruz. «Asistanların doçent ve profesörlere göre kol emeğine daha yakın oldukları, öğretmen,

asistan ve öğretim üyesi arasındaki farkın burjuvazinin kafa-kol emeği ideolojisine dayandığı» gibi saçma sapan savlarla uğraşyoruz.

Üniversiteler Yasasının demokratik yönde değiştirilmesi için mücadele önemlidir ve demokratik üniversite mücadelesinin doğal bir parçasıdır. Ama bu mücadele, üniversite içindeki hiyerarşik yapının, bu yapının temelini oluşturan ilişki, alışkanlık ve geleneklerin yıkılması için mücadeleyle birleşmezse başarıya ulaşamaz. Tek başına bir kanun değişikliği, üniversitenin bünyesine iyice yerleşmiş olan bu köhne yapıyı tasfiye edemez. Ancak, bu yapının tasfiyesi için mücadelede bize yeni mevzi ve olanaklar sağlar. Kaldı ki, tek başına üniversiteler yasasıyla ilgili genel ilkelerin ifade edilmesi, kimseyi mücadeleye sevketmez. Öğretim yardımcılarının demokratik üniversite mücadelesinde seferber edilmesi, somut bir zemin üzerinde mümkündür. Bu somut zemini de, üniversite içindeki hiyerarşik yapıdan doğan baskılara karşı mücadele oluşturmaktadır. Üniversite Yasasının değiştirilmesi için TUMAS'ın dayanacağı güç de ancak bu mücadele içinde yaratılabilir.

2. Can Güvenliği, Öğrenim Özgürlüğü

Bugün yüksek öğrenim kurumlarına baktığımızda, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün kalmamış olduğunu görmekteyiz. Birçok yüksek okul ve fakülte, faşistlerin işgali altındadır. Öğrenciler okullarına gidememekte, birçok öğretim üyesi ve öğretim yardımcısı faşist saldırılara uğramaktadır. Çağına karşı sorumlu olduğunu söyleyen özgürlük savaşçısı bilim adamı, evinin önünde kurşunlanmıştır.

Bu duruma birdenbire gelinmedi. 1974'de revizyonistler, okulları faşistlere terketmeyi savundular; 1975'e gelindiğinde ise, üniversitelere polis desteğinde giren faşistler, fa-

külteleri işgali yoğunlaştırdılar. Maceracılar, kitleleri fakültelerden uzaklaştıracak haksız boykot eylemlerini savundular ve faşistlerin okullara yerleşmelerine olanak sağladılar. Geniş öğrenci kitlesi, faşizme karşı mücadelenin dışına itildi. Öğretim üye ve yardımcıları ile bütünleşme ve giderek faşizme karşı halkın saflarında yer alma yerine, gençlik içinde düşmanlık körüklendi. Öğrenciler, olay çıkacak korkusuyla okullarına gidemez oldular; öğretim kadrosu ise, faşizme karşı gerekli tavrı, bu ortamda alamaz oldu. TÜMAS'ın can güvenliği komisyonuna gelen bir öğrenci, şunları söylemekte: «Bizim fakültenin öğrencilerinin büyük çoğunluğu faşistlere karşıdır. Ama, biz okula gidince, öğrenci çekip gidiyor. Hocalara haber yolluyoruz, dersinize geleceğiz diye. Adam o gün rapor alıyor ve okula gelmiyor.»

Bütün bunların sonunda, bugün yüksek öğrenim kurumlarının çoğunda görünen durum şudur: Geniş öğrenci kitlesi, faşizme karşı mücadelenin dışına itilmiştir. Üniversiteler, bir avuç faşist ile bir avuç maceracının düello ettikleri yerler durumuna gelmiştir.

Biz bu konuda, şebekesi olan her öğrencinin okuluna öldürülme ve yaralanma korkusu olmaksızın özgürce girebilmesini savunuyoruz. Bu siyaset, üniversitelerde faşizme karşı mücadelenin haklı bir zeminde yükseltilmesini sağlayacaktır. Faşist caniler üniversiteleri işgal altında tutuyor, öğrencilere silahlı, bombalı saldırılar düzenliyorlar. Devrimciler ancak tüm öğrencilerin can güvenliğini gerçekten savunarak, düşünce ayrılıklarına bakmaksızın, herkesin öğrenimini sürdürebilmesini savunarak öğrenci kitlesini birleştirebilir, öğretim üye ve yardımcıların ve tüm halkın desteğini kazanabilirler. Faşist propoganda ile kafası bulanmış bir kısım gençleri kazanmanın ve faşizmin kitle tabanını dağıtmanın da yolu burdan geçmektedir. Üniversitelerdeki faşist elebaşların, canilerin tecrit

edilmesi ve cezalandırılmalarının sağlanması böylece mümkün olacaktır.

Gençlik mücadelesini başarılı bir şekilde yükseltme ve gençlik içinde doğru siyasetleri hakim kılma esas olarak gençliğin ve gençlik örgütlerinin görevidir. Fakat TUMAS bu konuda gençliğe yardımcı olmalıdır. TUMAS gençlik örgütleriyle ilişki kurup, güçbirliği yaparken bu meseleyi gündeme getirmeli, işbirliği yapacağı gençlik örgütlerinin doğru bir eylem çizgisi izleyip izlemedikleri konusunda titiz olmalıdır.

3. Sosyal Haklar

a. Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkı

Öğretim yardımcıları kamu kesiminde memur olarak çalışan diğer personelle birlikte sendika kurma hakkından yoksundur. Oysa bütün çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendika hakkına sahip olması demokrasinin doğal bir parçasıdır.

TUMAS'ın kuruluş bildirisinde «grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadele», TUMAS'ın iki temel görevinden biri olarak sayılmaktadır. Ama kuruluşun bu yana geçen üç sene içinde bu konuda yapılanlar, bir bilgilendirme metninin hazırlanmasından ve bir tartışma toplantısından ibaret kaldı. Bu talep, öğretim yardımcıları kitlesine mal edilemedi ve bu konuda bir mücadele yaratılamadı.

Öğretim yardımcılarının sendikalarda örgütlenmeleri ekonomik ve demokratik haklar için mücadelede önemli bir ilerlemeyi ifade edecektir. Ekonomik ve demokratik hakların kazanılmasında, ne bugünkü dernek biçiminde demokratik kitle örgütü, ne de 1971 öncesinde olduğu gibi grev ve

toplu sözleşme hakkıyla donatılmamış sendika yeterli olabilir.

Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadelede nasıl bir yol izlenmelidir? Memurların sendika kurma hakkı 12 Mart döneminde yapılan Anayasa değişikliğiyle ortadan kaldırıldı. Anayasa'nın, toplumsal ve iktisadi haklar bakımından çalışanlar arasına ayrıcalıklar getiren maddelerinin kaldırılmasını savunmak gerekir. Ancak bu konudaki mücadelenin Anayasa değişikliğine bağlanması, parlamentonun bugünkü siyasal yapısı ve böyle bir Anayasa değişikliğinin parlamentodan geçemeyeceği düşünülürse, bugün için mücadeleden vazgeçilmesi anlamına gelecektir.

Kaldı ki biz bu konuda, memurlara sendika hakkı tanıyan bir yasanın, Anayasaya aykırı düşmeyeceğini savunuyoruz. Ve de böyle bir yasayı çıkarmak, mevcut siyasal iktidarın elindedir. Böyle bir yasanın Anayasaya aykırılığı ileri sürülüp, iş Anayasa Mahkemesi önüne gittiğinde; Anayasa Mahkemesinin, gerici anayasa değişikliğini iptal edebilme olanağı ve olasılığı da bulunmaktadır. Bu nedenle, memurlara sendika hakkını tanıyan bir yasayı talep gündeme getirilmeli ve bu yolda mücadele verilmelidir.

Sendikalaşma konusunda memur kitesinin mücadelesini bölücü öneriler ortalıkta dolaşmaktadır. Bu önerilerin ortak tarafı, memurların belirli kesimlerinin işçi sayılmasının daha kolaylıkla sağlanabileceğini, dolayısıyla çabaların bu noktada toplanmasını ileri sürmeleridir. TÛM-DER'in önerisi, dördüncü dereceden aşağı memurların işçi sayılmalarıdır. TÛS-DER, TÛMAS'a da iletilen bir önerisinde, «genel politika tesbiti, araştırma, vb. işlerde görevli olanların» memur kapsamından çıkarılmasını esas talep haline getirmiştir.

Bugün revizyonistler «eğitim emekçileriinn birliği» adı altında eğitim dalındaki mevcut derneklerin (TÖB-DER, -

TÜMAS, - TÜRÖD) tek bir örgüt içinde birleşmesini öneriyorlar. Onların bu birlik çağrıları sahtedir. Sosyal konum ve işlevleri, dolayısıyla da sorunları farklı olan kesimlerin tek bir örgüt içinde birleşmeleri, bu kesimlerin mevcut örgütlenmelerini dağıtacak, haklarının savunulmasını olanaksız kılacaktır. Söz konusu öneri TÜMAS'a ilk olarak, bugün için TÖB-DER Genel Merkezine hakim olan revizyonist yönetim tarafından yapıldı. «TÜMAS'ın kendini feshetmesi ve TÖB-DER'e katılması» önerildi. Bunun ardında yatan mantık, «daha az hisse senediyle daha fazla sermayeye hükmetme» mantığıdır. Revizyonistlerin meselesi, öğretim yardımcılarını, Türkiye'yi Rusya'ya bağlama tertiplerine nasıl daha kolay buluşturabilecekleridir. Onların farklı kesimlerin mücadelesinin birleştirilmesi, hangi örgütlenme biçiminin bu amaca hizmet edeceğinin araştırılması diye bir meseleleri yoktur.

Biz bugün için, eğitim ve öğretimin birliği temeli üzerinde, eğitim alanında çalışanların kendi ayrı sendikalarını kurmalarını, ancak bunların giderek bir üst sendikal kuruluş içerisinde toplanmalarının zorunluğunu savunuyoruz.

Memurlara sendika hakkının tanınması mücadelesi kitleye dayalı eylemlerle verilecektir. Öğretim yardımcılarının bu mücadeleye katılarak tüm çalışanların ortak mücadelesiyle dayanışma içinde olacağına inanıyoruz.

b. Ekonomik Haklar

Gittikçe artan hayat pahalılığı karşısında öğretim yardımcılarını ekonomik bakımdan güçlük içindedirler. Öğretim yardımcılarında sağlanan ekonomik haklar bugün için onların yaşam koşullarını iyileştirmeye yetmemektedir. Öte yandan üniversite asistanlarının sahip olduğu bazı haklar-

dan yoksun olan sözleşmeli asistan, okutman, uzman gibi kesimler daha da büyük zorluklarla karşı karşıyadır. Dolayısıyla TUMAS'ın bu kesimlerin sorunlarına sahip çıkması özellikle önemlidir.

TUMAS'ın kurulmasından bu yana üç yıl geçmesine rağmen, asistan sorunları konusunda hala anket yapma aşamasındayız. Şimdiye kadar izlenen çalışma tarzında bir değişiklik olmadığı takdirde bu anket sonuçlarının çalışma raporunda yayınlanmaktan başka bir işlevi olmayacaktır.

Daha fazla sorunu olan öğretim yardımcısı statülerinin durumunu kısaca gözden geçirmekte yarar var.

Devletleştirilmiş Yüksek Okul Asistanları.

Devletleştirilmiş yüksek okul asistanları binbir güçlük içindedir. Bu arkadaşlar üniversite asistanlarıyla aynı işlevi gördükleri halde iş güvenliğinden ve akademik çalışma olanağından yoksundurlar. Aldıkları ücret son derece yetersizdir. İşçi haklarından yararlanmak istediklerinde, işçi olmadıkları, memur haklarından yararlanmak istediklerinde memur olmadıkları söylenmektedir. Yüksek okul asistanlarına memur kadrosu verilmemesi hem Anayasaya, hem de yasalara açıkça aykırıdır. Bugünlerde Meclis gündeminde bulunan «1472'ye bağlı Yüksek Okulların Akademilere Devredilmesi» hakkındaki kanun tasarısı mevcut şekliyle kanunlaştığı takdirde, bu okullarda çalışan arkadaşlar toptan işten atılma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaklardır. Bu tehlike TUMAS içinde iki yıl önce saptanmış ve ilgili komisyonun raporunda bu tasarıya karşı tavrı alma ve mücadele etme gereği belirtilmişti. Fakat TUMAS yönetim kurulu, ancak yumurta kapağına gelince, tasarı Meclis komisyonlarından geçerken konuyla ilgilenmek gerektiğinin farkına vardı.

Okutman, Uzman, Araştırma Görevlisi ve çeviriciler.

Üniversite Personel Kanununu değiştiren 1991 sayılı yasa, ğretim yardımcıları arasında eşitsizlik yaratmış ve araştırma görevlisi, okutman, uzman ve çeviricileri, ekonomik açıdan güçsüz duruma sokmuştur. Gerçekten, bu yasa ya dayanılarak, ğretim yardımcılarının asistan ve ğretim görevlileri dışındaki kesimine, ek % 40 tam gün tazminatı verilmemektedir. Ayrıca, söz konusu kesime ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na bağlı olarak genel hizmetler sınıfında doktora yapan asistanlara gösterge üstü de uygulanmamaktadır. Bu durumun eşitlik ilkesine aykırı olduğu ve anılan kişileri ekonomik güvenceden yoksun bıraktığı ortadadır.

Üniversite ve yüksek okullarda yabancı dil eğitimiyle görevli okutmanlar kadro yokluğu nedeniyle birinci dereceden emekli olma hakkına sahip değillerdir. İlk ve orta öğretimde görev yapan meslekdaşları birinci dereceden emekli olabilirken, okutmanlar 2. derecenin üstüne ıkamamaktadırlar. Ayrıca akademik çalışma olanakları da bulunmamaktadır. Okutmanların sorunları TÜMAS yönetimince öteden beri bilinmesine rağmen, TÜMAS yönetiminin bu konuda gösterdiği ilgisizlik karşısında okutmanlar ayrı bir dernek kurmuşlardır.

Öğrenci - Asistanlar.

Bu statüye Boğaziçi niversitesinde rastlanmaktadır. Bu arkadaşlar dörder aylık sözleşmelerle görevlendirilmekte, okulun tatil olduğu aylarda ücret alamamaktadırlar. Aldıkları cret çok düşüktür. Aynı zamanda master ya da doktoralarını yapmakta olan ğrenci-asistanlar, aslında diğer üniversitelerdeki asistanlarla aynı işlevi yerine getirmektedirler. Hakları olan iki maaş ikramiye verilme-

memektedir. Bu uygulama gerekleŖtiđi takdirde söz konu- hesaplanarak kesilmektedir. Boğaziçi niversitesi kadro yasa tasarısı Ŗu anda Meclis komisyonlarından gemiŖ durumdadır. Ancak niversite yönetimi kadro yasaı çıktıktan sonra da doktora öncesi asistanlar kadro vermek istememektedir. Bu uygulama gerekleŖtiđi takdirde söz konusu asistanların iŖ güvencesi ve ücret bakımından bugünkü olumsuz durumları devam edecektir. Daha da önemli dok-torasını tamamlayan asistanın ğretim görevlisi olarak görevini sürdürüp sürdürmeyeceği niversite yönetiminin tercihinine bağlı kalacaktır. Gerek kadro yasa tasarısının Meclis gündeminde bulunması, gerekse niversitenin ilk doktora mezunlarını önümüzdeki yıl verecek olması soruna ivedilik kazandırmaktadır.

TÜMAS yönetiminin ekonomik haklar için mücadelede en önemli za‘nı kitleye dayanan bir mücadele ve farklı asistan kesimleri arasında bir dayanıŖma yaratamamıŖ olmasındır.

The logo of TÜSTAV is a stylized, abstract graphic consisting of three horizontal bars of varying lengths, stacked vertically, with a small square above the top bar. The bars are white and set against a dark grey background.

TÜSTAV

— IV —

AYDINLARIMIZA ÇAĞRI :

BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM

Türkiye önemli günler yaşıyor. Ülkemizin önünde iki yol var: Biri bağımsız ve özgür bir Türkiye kurmanın yolu. Diğer yol ise süper devletlerin ülkemizdeki etkinliklerinin daha da perçinlenmesine, halkın daha da sefaletle mahkûm edilmesine çıkıyor. Türkiye tarihi emperyalistlerin hegemonya mücadeleleriyle doludur. Bu emperyalistler her zaman ülke içinde kendilerine işbirlikçiler yaratmaya çalışmış, bunları halkın başına bela etmişlerdir. Ülkemizi ele geçirmek isteyen emperyalistlerin ilk işleri hep Türkiye'li aydınları kazanmaya çalışmak olmuştur.

Dün Amerikan emperyalistleri Türkiye'de kazanılması gereken aydınların listesini hazırlıyor, onlar aracılığıyla kendi lehinde bir kamuoyu yaratmak istiyor, halkın gerçekleri görmesini engellemeye çalışıyordu. Aydınlarımız ABD emperyalistlerinin bu oyununa gelmedi. ABD gizli servislerinin, kültürel sızmasına karşı direndi. ABD aydınlarımız içinden ancak bir avuç sadık uşak bulabildi.

Bugün Amerika'nın rolünü Sovyetler Birliği üstlenmiş bulunuyor. Sovyet ticaret heyetlerini, Sovyet kültür heyet-

leri ve Sovyet filmleri izliyor. Halkın bağımsızlık duygusunu köreltmeyi amaçlayan basit Sovyet propogandası risaleleri yayınlayan yayınevleri, bizzat konsolosluklar tarafından destekleniyor. Sovyet elçilik görevlileri ellerinde Rusya davetiyeleri aydınlarımızın kapısını aşındırıyorlar. Dün insanlar Washington'a, New York'a davet edilir, «beyinleri yıkanmaya» çalışılırdı, bugün bu işlem Moskova'da yapılıyor.

Ülkemizdeki Sovyet taraftarı revizyonist gruplar, Sovyet yayılmacılığına karşı çıkan, Sovyetler Birliği'ni eleştiren herkese çamur atmak, tehdit savurmakla meşguller. Namuslu bir insan Rusya'nın baskısına, revizyonistlerin hegemonyacı tutumuna karşı mı çıkıyor? O «yüce Sovyetler Birliği'nin ve bundan dolayı sosyalizmin ve bundan dolayı da toplumsal ilerlemenin» düşmanıdır. Her kim ki Moskova'da yağmur yağınca Türkiye'de şemsiye açmıyor, ona karşı iftira kampanyası başlatılmalıdır. Bir yandan «davetiye, imkân ve mevki», bir yandan baskı ve şantaj. Revizyonistler aydınlar üzerinde böyle bir taktik yürütüyorlar. Bu geçmişteki Amerikan taktiğinin aynısıdır.

Sovyetler Birliği'nin yüzündeki sosyalizm maskesi ülkemizde de yırtılmaya başladı. Sovyet konsoloslarının Rusya'ya davet ettiği bir çok yurtsever gittiği geziden gerçekleri görerek dönüyor. Ancak aydınlarımız içinde Rusya'ya karşı tarafsız kalma eğilimi hala güçlü.

Biz az gelişmiş bir ülkenin, zenginlikleri sürekli emperyalistlerce yağmalanmış bir ülkenin aydınlarıyız. Halkımızın çıkarları her türlü emperyalist manevraya karşı direnmemizi, gerçekleri halka açıklamamızı gerektiriyor. Türkiye aydınları Osmanlı döneminden beri esas olarak böyle bir çizgi izlediler. Ufkumuz MHP'nin faşist saldırılarıyla sınırlı kalmamalıdır. Ülke içindeki siyasal gelişmeleri iki sü-

per devlet arasındaki hegemonya mücadelesi açısından incelemeli, gerçeklerden, olgulardan kaçmalıyız.

Orgütümüz TÜMAS bugüne kadar Sovyetlerin yayılma ve etkinlik kurma emellerini görmezlikten gelmeye çalıştı. Biz TÜMAS'a geçmişte Amerikan emperyalizminin Türkiye'yi ele geçirirken uyguladığı yöntemleri, oluşturduğu sömürü mekanizmalarını incelemeyi, bunları bugün Sovyetler Birliği'nin uyguladığı yöntemlerle karşılaştırmayı öneriyoruz. Sovyetlerle Türkiye arasındaki iktisadi ilişkilerin mahiyetini ele almayı öneriyoruz. Görmezlikten gelmek hiç bir meseleyi halletmez. Görelim ve inceleyelim. Türkiye'de birçok aydın Amerika'yı 1950'lerde «hürriyetin beşiği» olarak görüyordu. Fakat gerçeklere eğilmek bu yanlış fikirleri silip süpürdü. Yolumuzu aydınlatan düşünce bağımsızlık düşüncesidir. Türkiyeli aydın bağımsızlık düşüncesini kendine rehber edinerek iki süper devlete karşı mücadele saflarında yerini almalıdır.

The logo consists of three horizontal bars of increasing length, stacked vertically, centered on the page.

TÜSTAV

TÜSTAV

Fiyatı 1 lira